

<https://printo.it/pediatric-rheumatology/TH/intro>

โรคไข้วรูมาติกและข้ออักเสบหลังการติดเชื้อสเตรปโตคอคคัส

ฉบับแปลของ 2016

2. การวินิจฉัยและรักษา

2.1 จะวินิจฉัยโรคนี้ได้อย่างไร?

โรคไข้วรูมาติก ไม่มีการตรวจที่จำเพาะ

การวินิจฉัยอาศัยอาการทางคลินิกร่วมกับการตรวจเพิ่มเติมทางห้องปฏิบัติการ อาการทางคลินิกคือ ข้ออักเสบ หัวใจอักเสบ โคลเรีย ผื่นผิวหนังหรือตุ่มไต้ผิวหนัง และอาการไข้ว ส่วนการตรวจทางห้องปฏิบัติการ คือการตรวจหาหลักฐานการติดเชื้อสเตรปโตคอคคัส และการตรวจคลื่นไฟฟ้าหัวใจที่พบความผิดปกติก็จะช่วยในการวินิจฉัยเช่นกัน

2.2 โรคอื่นๆที่แสดงอาการคล้ายไข้วรูมาติก?

- "Post-streptococcal reactive arthritis"

(ข้ออักเสบจากปฏิกิริยาตอบสนองหลังการมีอาการคออักเสบจากการติดเชื้อสเตรปโตคอคคัส)

เป็นโรคที่ต้องแยกจากข้ออักเสบจากไข้วรูมาติก โดยดูจากระยะเวลาของอาการข้ออักเสบซึ่งจะยาวนานกว่า และความเสียหายของข้ออักเสบของหัวใจน้อยกว่า

แต่ก็อาจจำเป็นต้องได้รับการป้องกันการติดเชื้อซ้ำด้วยยาปฏิชีวนะ - Juvenile idiopathic arthritis

จะมีอาการไข้ว ปวดข้อ คล้ายในไข้วรูมาติก แต่ระยะเวลาจะยาวนานกว่า คือมากกว่า 6 สัปดาห์ - Lyme

disease, มะเร็งเม็ดเลือดขาว, ข้ออักเสบตามหลังการติดเชื้อชนิดอื่นๆ เช่น เชื้อไวรัส หรือแบคทีเรีย

ก็สามารถมีอาการข้ออักเสบคล้ายไข้วรูมาติกได้ - โรคหัวใจชนิดอื่นๆ

ก็สามารถแสดงอาการทางหัวใจคล้ายกับหัวใจอักเสบจากไข้วรูมาติก

2.3 ความสำคัญของการตรวจเพิ่มเติมทางห้องปฏิบัติการ?

การตรวจเพิ่มเติมบางอย่างมีความจำเป็นต่อการให้การวินิจฉัย และใช้ติดตามการรักษาในระยะยาวได้

อาการของข้ออักเสบโดยรวมของร่างกาย จะพบได้ในเกือบทุกรายที่เป็นไข้วรูมาติก

ยกเว้นไข้วรูมาติกที่แสดงอาการด้วยโคลเรีย อาจจะไม่มึลักษณะของข้ออักเสบก็ได้ ณ

เวลาที่ผู้ป่วยมาพบแพทย์อาการเจ็บคอมักจะหายไปแล้ว หรืออาการเจ็บคออาจเป็นไม่มาก

จนผู้ป่วยไม่ใหัประวัติว่าเคยเจ็บคอ

แต่การพบการเพิ่มขึ้นของระดับภูมิต้านทานที่ตอบสนองต่อเชื้อสเตรปโตคอคคัสกรุปเอ หรือที่เรียกว่า anti-streptolysin O (ASO) หรือ DNase B ซึ่งจะตรวจ 2 ครั้งห่างกันประมาณ 2-4 สัปดาห์ การตรวจพบค่าที่สูงพบว่าเพิ่งมีการติดเชื้อ แต่ไม่สามารถบอกได้ว่ามีความสัมพันธ์กับความรุนแรงของโรคหรือไม่ อย่างไรก็ตามในผู้ป่วยที่มีเฉพาะอาการไคเรีย การตรวจเหล่านี้อาจมักให้ค่าปกติ ซึ่งเป็นปัญหาในการให้การวินิจฉัยในผู้ป่วยเหล่านี้ ผลตรวจ ASO หรือ DNase B ใช้บอกว่าการติดเชื้อสเตรปโตคอคคัสในช่วงไม่กี่เดือนก่อนหน้านั้น แต่หลักฐานการติดเชื้อเพียงอย่างเดียวไม่ได้บ่งบอกว่าจะเป็นไข้รูมาติก การวินิจฉัยจำเป็นต้องมีหลักฐานการติดเชื้อ ร่วมกับ อาการของไข้รูมาติกดังกล่าวข้างต้น หากผลตรวจพบเพียงหลักฐานการติดเชื้อโดยไม่มีอาการร่วม ก็ไม่จำเป็นต้องให้ยาปฏิชีวนะ

2.4 จะตรวจหาการอักเสบของหัวใจได้อย่างไร?

เมื่อมีการอักเสบของลิ้นหัวใจ แพทย์อาจตรวจได้ยินเสียงฟู่ที่หัวใจ การตรวจคลื่นไฟฟ้าหัวใจอาจการนำไฟฟ้าที่ผิดปกติ การเอ็กซเรย์ทรวงอกอาจพบหัวใจโตในรายที่มีหัวใจอักเสบรุนแรง การอัลตราซาวด์หัวใจ สามารถตรวจหาภาวะหัวใจอักเสบได้ดี การตรวจชนิดนี้ไม่ก่อให้เกิดความเจ็บปวด เพียงแต่ผู้ป่วยจำเป็นต้องนอนนิ่งๆ และให้ความร่วมมือระหว่างตรวจ

2.5 โรคนี้รักษาได้มัย? หายขาดหรือไม่?

โรคไข้รูมาติกสามารถป้องกันได้ โดยการรักษาคออักเสบจากเชื้อสเตรปโตคอคคัสกรุปเอด้วยยาปฏิชีวนะทันทีที่ได้รับการวินิจฉัย ควรเริ่มให้ยาภายใน 9 วันนับจากเริ่มมีอาการเจ็บคอ ในกรณีที่เป็นไข้รูมาติกแล้ว จะทำการรักษาด้วยยาต้านการอักเสบ นักวิจัยกำลังทำการศึกษาวัดขึ้นป้องกันเชื้อสเตรปโตคอคคัส ซึ่งในอนาคต อาจสามารถป้องกันโรคไข้รูมาติกได้ดียิ่งขึ้น

2.6 ไข้รูมาติก มีการรักษาอย่างไรบ้าง?

ยาแอสไพริน ถือเป็นยาหลักในการรักษาไข้รูมาติกเนื่องจากมีฤทธิ์ต้านการอักเสบ หรืออาจใช้ยาในกลุ่มอื่นๆ ต้านการอักเสบก็ได้ เช่น ยาในกลุ่ม non-steroidal anti-inflammatory drugs (NSAIDs) โดยควรให้ยาเป็นระยะเวลา 6-8 สัปดาห์หรือจนกว่าอาการจะหาย ในกรณีที่มีหัวใจอักเสบรุนแรง ควรพักผ่อนอย่างเต็มที่ และให้ยาต้านการอักเสบกลุ่ม คอร์ติโคสเตียรอยด์ (เพรดนิโซโลน) เป็นเวลา 2-3 สัปดาห์ แล้วค่อยๆ ลดขนาดยา โดยอาศัยการประเมินอาการและตรวจเลือดดูการอักเสบ เพื่อประกอบการตัดสินใจในการลดยา ในกรณีไคเรีย ผู้ป่วยควรได้รับความช่วยเหลือในการทำกิจวัตรส่วนบุคคลและการเรียน และใช้ยาช่วยควบคุมอาการ คือ สเตียรอยด์ และ ฮาโลเพริดอลหรือวัลโพรอิกแอดซิด ควรใช้ยาด้วยความระมัดระวัง และเฝ้าระวังผลข้างเคียงจากยา เช่น อาการง่วงซึม อาการสั่น

หากมีอาการร่วงซึมอาจต้องปรับยาโดยแพทย์ ในบางรายอาการโคเรียอาจเป็นอยู่นานหลายเดือน แม้ว่าจะให้การรักษาย่างเหมาะสมแล้วก็ตาม
หลังจากได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคใช้รูมาติกแล้ว การป้องกันการติดเชื้อซ้ำในระยะยาว ถือเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการป้องกันไม่ให้เป็นผู้ป่วยโรคอีก

2.7 ยาที่ใช้รักษามีผลข้างเคียงอะไรบ้าง?

โดยทั่วไป ผู้ป่วยมักจะสามารรับการรักษาด้วยยาต้านการอักเสบได้ ผู้ป่วยบางรายมีโอกาสแพ้ยาเพนนิซิลลิน แม้ว่าโอกาสจะไม่มากนัก แต่ก็ควรเฝ้าระวังโดยเฉพาะชนิดยาระยะแรก
การให้ยาเพนนิซิลลินแบบฉีดจะมีอาการปวดขณะฉีดมากพอสมควร ซึ่งอาจเป็นเหตุให้ผู้ป่วยปฏิเสธการรับยาในครั้งต่อไปได้ จึงควรอธิบายถึงความจำเป็นในการให้ยา และช่วยบรรเทาปวดจากการฉีดยา

2.8 ควรกินยาป้องกันการติดเชื้อซ้ำไปนานแค่ไหน?

โอกาสในการติดเชื้อซ้ำจะสูงในช่วง 3-5 ปีแรกหลังการวินิจฉัยใช้รูมาติก และหากมีการเป็นผู้ป่วยโรคซ้ำ มีโอกาสสูงที่จะเกิดการทำลายเนื้อเยื่อหัวใจอย่างถาวร ผู้ป่วยทุกคนจึงควรได้รับการป้องกันการติดเชื้อซ้ำ ไม่ว่าจะอาการของผู้ป่วยจะรุนแรงมากน้อยเพียงใดก็ตาม
แพทย์ส่วนใหญ่เห็นตรงกันว่า อย่างน้อยควรกินยาป้องกันการติดเชื้อซ้ำเป็นเวลาอย่างน้อย 5 ปีนับตั้งแต่เกิดโรคครั้งสุดท้ายหรือให้จนผู้ป่วยมีอายุ 21 ปี ในกรณีที่มีหัวใจอักเสบแบบไม่รุนแรง ควรกินยาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 10 ปีหรือให้จนผู้ป่วยมีอายุ 21 ปี (นับเอาช่วงเวลาที่ยาวกว่า)
ถ้ามีหัวใจอักเสบรุนแรงและมีการทำลายเนื้อเยื่อหัวใจ ควรกินยาจนกว่าจะอายุ 40 ปี หากมีการทำลายเนื้อเยื่อหัวใจจนต้องเปลี่ยนลิ้นหัวใจเทียม ควรกินยาป้องกันไปตลอดชีวิต
ในรายที่มีลิ้นหัวใจอักเสบถาวร
ควรได้รับการป้องกันการติดเชื้อแบคทีเรียก่อนทำหัตถการทางทันตกรรมหรือการผ่าตัด เนื่องจากมีโอกาสที่เชื้อแบคทีเรียจากช่องปากหรือบริเวณที่ทำการผ่าตัดจะไปติดที่ลิ้นหัวใจที่มีการอักเสบอยู่แล้วได้

2.9 การรักษาทางเลือกอื่น ๆ มีอะไรบ้าง?

มีการรักษาแบบแพทย์ทางเลือกหลายอย่างที่อาจทำให้ผู้ป่วยสับสน ผู้ปกครองควรเปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียของแต่ละการรักษา ว่าประโยชน์อันพึงสุจน์ได้จากการรักษานั้นๆ เทียบกับค่าใช้จ่ายและเวลาที่ต้องเสียไป หากมีข้อสงสัย ควรปรึกษากุมารแพทย์โรคข้อและรูมาติซึม เนื่องจากการรักษาบางอย่างอาจส่งผลกระทบต่อการรักษาด้วยยาแผนปัจจุบันที่ใช้อยู่ได้
ไม่ควรหยุดยาที่แพทย์สั่งเองโดยพลการ เมื่อยาบางอย่าง เช่น
คอร์ติโคสเตียรอยด์มีความจำเป็นต้องใช้เพื่อควบคุมโรค
ผู้ปกครองไม่ควรหยุดยาเองในขณะที่ตัวโรคยังมีกระบวนการอักเสบอยู่ อาจทำให้เกิดอันตรายได้
ควรจะปรึกษากับกุมารแพทย์ที่ทำการรักษาผู้ป่วยหากมีข้อสงสัยประการใด

2.10 จำเป็นต้องมีการตรวจสอบสุขภาพเป็นประจำหรือไม่?

ในการติดตามดูแลระยะยาวจำเป็นต้องมีการตรวจประเมินเป็นระยะ โดยเฉพาะในรายที่มีหัวใจอักเสบและโคเรีย แม้หลังจากโรคสงบแล้ว การติดตามประเมินต่อเนื่อง, การป้องกันการเกิดโรคซ้ำ การตรวจประเมินผลระยะยาวของโรคต่อหัวใจ ยังเป็นสิ่งจำเป็น

2.11 ใช้รูมาติกจะมีอาการอยู่นานเพียงใด?

อาการในช่วงแรกของใช้รูมาติก มักจะดีขึ้นภายในระยะเวลาไม่กี่วัน จนถึงหลายสัปดาห์ อย่างไรก็ตาม ความเสี่ยงต่อการเกิดเป็นซ้ำของใช้รูมาติกยังคงมีอยู่ตลอดและสามารถเพิ่มโอกาสหัวใจอักเสบจนเกิดผลเสียอย่างถาวร จึงต้องกินยาปฏิชีวนะป้องกันไปอีกหลายปี

2.12 การพยากรณ์โรคเป็นอย่างไร?

การกลับมาเป็นใหม่ของใช้รูมาติกทำให้ไม่สามารถทำนายการดำเนินโรคและความรุนแรงได้แน่นอน ในกรณีที่มีการอักเสบของหัวใจจะเพิ่มโอกาสการทำลายหัวใจ ถึงแม้จะสามารถหายสนิทได้ในบางราย แต่ถ้ามีอาการรุนแรงมากก็อาจถึงขั้นต้องผ่าตัดเปลี่ยนลิ้นหัวใจ

2.13 มีโอกาสหายขาดหรือไม่?

โรคนี้อาจหายขาดได้ ยกเว้นกรณีที่หัวใจอักเสบรุนแรง อาจเกิดปัญหาลิ้นหัวใจอย่างถาวรได้